

DDR:n rautainen joukkue lähdössä koehypylle. Kuten arvata saattaa, eivät tasokkaat vie-
raat säälineet isäntiään, vaan veivät ujoste-
matta kotiinsa miltei kaiken, mikä kiiltää. . .

OULUN KANSAINVÄLISET

● Vuoden 1978 kansainvälisimmät ilmailukilpailut Suomessa pidettiin Oulussa. Mukana konventionaalisten lajien laskuvarjokisoissa oli yksittäisiä kisailijoita muista Pohjoismaista ja vankka joukkue DDR:stä. Se joukkue hallitsi miten tahtoi myös tuloluettelon kärkitiloja.

● ● Kuluneen kesän laskuvarjojoukkueiden arvokilpailujen sarjan avasi Oulussa kesä-heinäkuun taitteessa järjestetty kansainvälinen taito- ja tarkkuushyppökilpailu. Tilaisuuteen osallistuivat Suomen parhaimmiston ohella kahdeksanmiehinen

delegaatio DDR:stä, sekä yksityisiä hyppääjiä lähinaapuristamme Ruotsista ja Norjasta. DDR:n joukkue oli SIL:n vieraana, joskin Oulun laskuvarjokerho hoiti isännönnäytännöllisen puolen todella ansiokkaasti, josta kiitos kaunis SIL:n puolesta.

Kilpailut toteutettiin varsin hyvissä sääolosuhteissa. Ainoastaan ensimmäisinä päivinä oli hieman harmia pilvistä ja tuulesta. Järjestelykin olivat erinomaiset. Selvimpanä miinuksena oli maalialue, joka oli erittäin kova – jatkuvista pehmitysoperaatioista huolimatta.

Itäsaksalaiset ystävämme olivat taidollisesti aivan suve-reeneja. Vaan olivatpa heidän hypymääränsäkin melkoisia: vähiten hypänneelläkin oli yli 2000 (!) hyppyä, eniten hypänneellä yli neljä tuhatta (meiltä löytyy vain muutama 2000 lähestyvä laskuvarjoilija). Suomalaisia ei (eikä muunkaan maalaisia) sopinut heidän kanssaan palkintopallille muissa kuin joukkuetarkkuudessa (DDR:llä oli vain yksi joukkue!). Toisaalta: suomalaisten kärkikaarti esitti erittäin hyviä tuloksia, vaikka eivät mitaleille yltäneetkään. Lähtökohdassa kun on pieniä vivahte-eroja.

Taitohyppysä neljä parasta itäsaksalaista teki sellaisia tuloksia, etteivät tuomarit tah-

toneet perässä pysyä. Paras heistä, Reinhard Seyda pyöräytteli neljä hyppyään keskiarvoaikaan 6,91 sekuntia. Paras suomalainen, Imatran Ilmailukerhon Rauno Härkönen oli vasta viides saaden kuitenkin ajakseen oman mittapuumme mukaan todella kovan keskiarvotuloksen 7,65 sekuntia. Kuudenneksi kipusi Laskuvarjojääkärikoulun Olavi Kilpinen ajallaan 7,87, ollen toiseksi paras suomalainen. Seuraavina sitten olivatkin loput DDR:n joukkueesta.

Henkilökohtaisessa tarkkuudessa Härkönen pysyi yhdeksänteen hyppyynsä saakka tiukasti mitalin syrjässä kiinni, kunnes sitten paha epäonnistuminen yhdeksännellä kierroksella vei toiveet. Parhaaksi suomalaiseksi osoittautui LjK:n Kalle Savolahti, joka tasaisen varmalla työskentelyllään kiilasi itsensä neljänneksi.

Kilpailun kestäessä kiinnityi huomio DDR:n joukkueen käyttämään lähestymistekniikkaan, joka poikkesi täysin yleisesti länsimaissa käytetyistä.

Suomalaiset pyrkivät lähestymään patjoillaan läntisten oppien mukaisesti hyvin korkealta, käyttäen miltei täysiä jarruja loppuvaiheessa, pudottaen sitten itsensä ”pläkän” päälle. DDR:n hyppääjät sen

sijaan lähestyivät hyvin matalalla käyttäen hyvin vähän jarruja. Vasta aivan loppuvaiheessa he jarruttamalla jyrkensivät lähestymiskulmaansa. Ilmeisesti suuresta vaakanopeudesta (tuhansilla hypyillä saavutetun taidon ohella) johtuen heidän lähestymisensä näyttivät erittäin vakailta omien poikiemme suorituksiin verrattuna (poikkeuksiakin ”omilla joukoillamme” toki oli).

Viisaimpien länsimaisten oppien mukaan lähestymiset kuitenkin tulisi suorittaa suomalaisten käyttämällä periaatteella. Vaan kun se toinen tapa näytti paremmalta. Mene sitten ja tiedä...

Joukkuetarkkuudessaakin DDR:n miehet olivat oma lukunsa. Vastusta ei löytynyt. Voittivat mokomat parhaan suomalaisjoukkueen (LjK) peräti yli yhdeksällä metrillä. Suomalaisten keskinäinen kilpailu sen sijaan oli totuttuun tapaan kova, joskaan ei tällä kerralla tasoltaan aikaisempien vuosien veroinen.

Edellä on mainittu ainoastaan suomalaisten ja DDR:n välisestä kilpailusta ja suoritettu vertailua näiden kesken. Kisassa oli toki muitakin ulkomaalaisia, mutta ruotsalaiset tai norjalaiset ystävämme eivät tällä kerralla hätistelleet kärkijoukkoamme, vaan pysyivät kohteliaasti puolen vä-

Kerrassaan erinomaista työtä tehnyt LjK:n Jarmo Laamanen sijoittamassa takajalkaansa pläkälle. "Jami" oli henkilökohtaisessa tarkkuudessa toiseksi paras suomalainen, häviten ainoastaan kollegalleen Kalle Savolahdelle.

Neljäntuhannen hypyn mies: DDR:n "vanha" sotaratsu, suomalaisten tuttu jo miltei kymmenen vuoden takaa, Rainer Wilde.

... jotain hukassa...?

lin huonommalla puolella. On kuitenkin muistettava, etteivät he olleet maidensa edustus-hyppääjiä. Olivatpahan vain lähteneet viettämään lomaa Suomessa laskuvarjostelukilpailun merkeissä.

Kilpailussa oli oma sarjansa aloitteleville kilpailuhyppääjille. Jos ennen kisan alkua oli hyppyjä kertynyt päiväkirjaan vähemmän kuin 300 kuului automaattisesti B-sarjaan muiden kilpaillessa A-sarjassa. Tällä kerralla ei "juniori-sarjaan" ilmaantunut paljo osanottajia (vain neljä). Ehkäpä kuitenkin jo seuraavassa kilpailussa tapaamme enemmän "nuorisoa".

B-sarjan huomiota herättävin suoritus oli Raimo Aholan voittotulos taitohypyssä: hänen keskiarvonsa neljältä hypyltä oli 11,77 sekuntia, jolla hän "kuritti" montaa A-sarjan hyppääjää. B-sarjassa pääsi myös käymään sellainen yllätys, että henkilökohtaisessa tarkkuudessa meni yksi mitali maan rajojen ulkopuolelle. Norjan G. Landau voitti lajin selvällä erolla toiseksi tulleeseen Ossi Tukioon.

Kilpailu oli epäilemättä sangen positiivinen kokemus kaikille (ainakin melkein) osanottajille. Paitsi että viihdyttiin ja tehtiin hyviä tuloksia, saatiin myöskin erinomaista kilpailukokemusta.

Meillä kun näitä taito- ja tarkkuushyppykilpailuja ei ole yhtään liikaa. Yhdet kilpailut vuodessa (SM) eivät varmasti riitä kilpailijoiden, - eikä myöskään tuomareiden - tason kohentamiseen. ●

Henkilökohtainen tarkkuus, lopulliset tulokset

1. Knappe N 0,10. 2. Wilde R 0,10. 3. Seyda R 0,11. 4. Savolahti K 0,50. 5. Herre J 0,65. 5. Laamanen J 0,65. 7. Kempainen R 0,74. 8. Grenz W 0,77. 9. Satamo T 1,06. 10. Korhonen V 1,28.

Henkilökohtainen tarkkuus, lopputulokset, luokka B

1. Landau G. 17,49. 2. Tukio O. 29,85. 3. Ahola R. 44,70. 4. Väänänen P. 45,09.

Tempun tulokset

1. Seyda R 6,91. 2. Knappe N 7,02. 3. Herre J 7,04. 4. Grenz W 7,15. 5. Härkönen R 7,65. 6. Kilpinen O 7,87. 7. Thiel H-E 7,92. 8. Wilde R 8,03. 9. Tuominen P 9,12. 10. Horppu A 9,73.

Tempun tulokset luokka B

1. Ahola R 11,77. 2. Tukio O 13,32. 3. Väänänen P 15,58.

Hättyytelivät ne mokomat suomalaishyppääjätkin pahanpäiväisesti tuomaristoa. Merkkittikujen varressa Petri Ahola (vas.) ja ylituomari Eero Kausalainen. Syviin aatoksiin vaiipunut herrasmies on Oulun Raimo Kempainen.

Yleiskilpailu

	Tyyli	Tarkkuus	Kok:
1. Knappe N	4	1	5
2. Seyda R	1	9	10
3. Herre J	9	25	34
5. Wilde R	64	4	68
4. Grenz W	16	49	65
6. Savonlahti	121	16	137
7. Härkönen R	25	144	169
8. Horppu A	100	100	200
9. Thiel H-E	49	169	218
10. Kilpinen O	36	256	292

Yleismestaruus, luokka B

1. Tukio O.	4	1	5
2. Ahola R.	1	4	5
3. Väänänen P.	9	9	18

Joukkuetarkkuus

1. DDR 1,17 Knappe, Seyda, Wilde, Grenz.
2. LKJ 10,33 Kilpinen, Savolahti, Laamanen, Kokkonen.
3. OLK 13,88 Kempainen, Satamo, Pikkarainen, Herresniemi.
4. SUOMEN RYHTI 19,62 Härkönen, Heino, Tukio, Korhonen, Väänänen.
5. KOFF 4 23,34 Petterson K, Petterson B, Olsson, Söderblom.